BEDA VENERABILIS. HIERONYMUS

2. Viertel 12. Jh. Seite 59v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36488
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ros electos qui corde & anima una laudes auctoris sui p̃dicent. Et
idem s̃ chori castros quos seruendo creatori acies repellunt omis
ac disturbant inimici. Hec autē & ad laudandā ipsā ecclām quam
psaluit sinagoge sollicitā ēē gaudebat soluta se dulcedine conuer
tit ita subiciens. Quam pulchri s̃ gressus tui in calciamentis filia
principis. Bene autē laudationi illi agressib; fecit exordiū & in ori
gīam concluſit. ita nāq; finiuit. Et odor oris tui sic malos gutur
tuū quasi uinū optimū. Quam sup̃ ab oculis incipiens superios
solimodo membros uidet cōmendatione finisse. Hec & enū immuta
tio & carmini decorē ministrat. aptū his q̃ canunt mysterius locū p̃
bet. quia enū illā ñimorio residere securē quietis. s. ad certamen cer
nebat p̃dicationis, p̃cedere solere merito primā gressuū ei pulchri
tudinē mutat. id est operū constantiā p̃ quā exempla uirtutū his
quos erudire uolebat p̃monstraret. Uequi; numerū gressib; psalmista
dīm p̃cat dicens. p̃fice gressus meos in semitis tuis. id est dirige ac
tus meos in angusto tenere quo pueniat ad uitā. hi autē gressus s̃ in
calciamentis. cū idem actus nri iustos q̃ nos ad dīm p̃cessere mu
nuntē exemplis. Calciamenta nāq; ex mortuos pellib; animaliū fiunt
cū opera iusticie q̃b; priores sēs induti ēē legiūl. etiā nos imitati
confidentius ac mundius uiā uirtutis ingrediūr. Ueq; calciamen
tis dicit apls. & calciati pedes in p̃paratione euglii pacis. Qui cūq;
enū pacē euangelizat. alius ueritatis prius necesse ē. ipse gressus ope
rū suorū exemplis p̃cedentiū patrū ornet ac roboret. ne uidelicet
aliā qualibet uiuendi t docendi uiā. nisi eā quē a patrib: immo
ab ipso dīno tenta ē. suis sequacib; monstret. memor illi aplici pre
cepti. Imitatores mei estote frs sic & ego xpi. Sic enū doctor sic ad
illā uirtutū sublimitatē ac decorē ascendit. cui ppheta & apls me
munere dicentes. quā speciosi pedes sup montes euangelizantium
pacē euangelizantiū bona. filia autē principis eā uocat illius urbis
de quo scriptū ē. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. quia ei filie regis ab ortus. q̃ inter alia celestiū
donos p̃missa. loquitur ei ipse ppheta. Patrē uocabis me. & post me
ingredi ñ cessabis. Notandū autē q̃ Hieronimus hebraice conscius
ueritatis contra louinianū scribens de filia principis. hoc in loco
filiā posuit Aminadab. Vbi & hunc uersiculū ipse uirgine dō di
cata intellegi posse declarat dicens. speciosi facti s̃ gressus tui
in calciamentis filia Aminadab. q̃d interpretatur ppli sponte se offe
rentis. Virginitas enū uoluntaria ē. & ideo gressus ecclē in castra